Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8166
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

illud in unigenitique optimi viri pectore insitum esse debet, ut nihil aut privatim, aut publice fiat, quin illud velut in firmissimo sanctissimae religionis fundamento roboret, hoc est, quod nullum unquam aut dictum aut factum frustratim pervenit quod sum et propiam non bonitatis effectum. Hoc in loco finem desiderant opusculum nostrum, nisi pripui, nisi illud mea saltem mihi ratio ipsa persuadeat, quae haec aut malae artae vitae testimonia phibet. Nihil enim in hoc mundo, nascitur, nihil exoritur, nihil denique a sui primo origine augetur quod perpetuum sit et immortale, sed ut historiae illae testantur: Omnia orta occidunt, et aucta senescunt. Aut sicut in hiemis arbores videmus, quae primo vindes exigunaque nascitur, deinde paulatim succedente temporis spatio ad maturitatem accedunt, et nisi suo tempore colligantur, quae se ipsae deridunt et arescunt. Sic in corporibus humanis (quod minime mirandum est) quotidie solet euenire, quod ipsi: et primum exorta ad viriditatem quamquam accedunt, deinde superveniente annis paulatim ingravescunt, et mutata viriditate ad ramum vertunt, mox debilitata et consumpta, ac maturitatis tempus adumbrant, et colligantur, et quae ipsa deridunt necesse est. Sed iste idem laudabilior finis quem prudens ante exhibuerat, qua et hoc non obscure ostendisse quod exacta vita hominis naturae. Quae et difficillimum quidem sit (ut supra dictum est) bene laudabiliterque egere, nec mihi quidem difficile videatur, etiam humanis finem taliter moderari, ut quilibet peritia facta laudent.

De morte et ultima hominis senectute claudenda.

Cum itaque superioribus institutis bene moratae vitae genuinique fuerit ordinis illae, et ad octavum iam pervenisse cognoverit, iamque sibi nae longe prudendum videat, reliquae hic vitae institutionis in res postrimum vitae discutiat necessitas habet. Obijciuntur enim aegrotantibus membris ad extremum tendentibus limen, et tamquam et corporis et animae cura minime posthabenda. Vt igitur a notitiam incipiat, cum primum hic restituitur senex gravem in quemquam morbum incidit, under sibi et salutis suae periculum timeat, quod facile tum ex aetatis ~~[illegible]~~ insuetae morbi genere, tum et eius gravitatem intelligere potuit, tum sibi hoc via ante oculos ponat, quod ante ultimam hora